

Χαιρετισμός του Δημάρχου Λεμεσού, κ. Νίκου Νικολαΐδη στην παρουσίαση του βιβλίου του Τάκη Χατζηδημητρίου «Κύπρος 1950-1959 – Το τέλος του αλυτρωτισμού», τη Δευτέρα 26 Νοεμβρίου 2018 στις 7:30 μμ στο στο ΤΕΠΑΚ (Αμφιθέατρο 1 κτήριο Γάσσος Παπαδόπουλος)

Θέλω πρώτα απ' όλα να ευχαριστήσω τον Όμιλο προβληματισμού για τον εκσυγχρονισμό της κοινωνίας, την Πρωτοβουλία Πολιτών Λεμεσού "Λύση-Επανένωση-Ειρήνη" και το Ίδρυμα Κοινωνικοπολιτικών Μελετών για την πρόσκληση τους να απευθύνω χαιρετισμό στην αποψινή εκδήλωση τους για παρουσίαση του τελευταίου βιβλίου του Τάκη Χατζηδημητρίου "Κύπρος 1950-1959 - Το τέλος του αλυτρωτισμού"

Καταθέτω λοιπόν τον χαιρετισμό μου, παρόλον ότι ένας χαιρετισμός δεν μπορεί να είναι απλά ένας απλός χαιρετισμός όταν αναφέρεται σε ένα βιβλίο όπως αυτό που παρουσιάζεται απόψε, για δύο λόγους, ο πρώτος εκ των οποίων είναι ότι το βιβλίο αυτό αφορά στην καθοριστικότερη ίσως δεκαετία της νεότερης ιστορίας της πατρίδας μας. Ο δεύτερος λόγος έχει να κάνει με τον συγγραφέα του βιβλίου.

Ο Τάκης Χατζηδημητρίου είναι μια σπάνια, αν όχι μοναδική, περίπτωση πολιτικού ανδρός. Η μακρόχρονη πολιτική του διαδρομή χαρακτηρίζεται από μια συνεχή εξελικτική διαδικασία, στηριγμένη πάνω στις σταθερές, αλλά όχι στατικές, ράγες της διαλεκτικής θεώρησης των πολιτικών θεμάτων, και όχι στις δογματικές τοποθετήσεις.

Η πρώτη ίσως πολιτική πράξη του Τάκη συμπίπτει με τη χρονιά που ξεκινά και η υπό αναφορά ιστορική περίοδος του βιβλίου του, το Γεννάρη του 1950, όπου ως 16χρονος νέος βάζει και τη δική του υπογραφή κάτω από το Ενωτικό Δημοψήφισμα. Έκτοτε, μέχρι να φτάσει στη σημερινή πολιτική ωριμότητα, υπευθυνότητα και εγκυρότητα της πολιτικής του σκέψης, ο Τάκης Χατζηδημητρίου είχε μια πολιτική διαδρομή απόλυτα συνυφασμένη με τις πολιτικές εξελίξεις στην Κύπρο και τον ευρύτερο χώρο μας. Αγώνας της ΕΟΚΑ, Επιτροπή Αποκατάστασης της Δημοκρατίας στην Ελλάδα, Σοσιαλιστικό Κόμμα ΕΔΕΚ, Αντιχουντική και αντιπραξικοπηματική δράση, Κοινοβουλευτισμός, Συμβούλιο της Ευρώπης, Δημοψήφισμα, προσπάθειες για επανένωση, αγώνας για διάσωση της πολιτιστικής μας κληρονομιάς.

Είναι αυτή η μακρόχρονη ενεργός εμπλοκή του με τα κοινά που του έδωσε τη δυνατότητα να γράψει για την καθοριστική για την Κύπρο δεκαετία, με τον ίδιο

τρόπο που χαρακτηρίζει τις πολιτικές προσεγγίσεις του: με αντικειμενικότητα, με τόλμη, χωρίς εξιδανικεύσεις και χωρίς σκοπιμότητες.

Ο σκοπός του βιβλίου είναι να δώσει μια ολοκληρωμένη ανάλυση αυτών που έγιναν στην υπό αναφορά δεκαετία, για να μπορέσουμε να δούμε πιο καθαρά τους τρόπους και τους λόγους για αυτά που μπορούν να γίνουν στο μέλλον. Το βιβλίο εντοπίζει και αναλύει σφάλματα και παραλήψεις. Δεν αποδίδει ευθύνες σε ατομικό επίπεδο γιατί δεν είναι αυτός ο σκοπός του.

Ο συγγραφέας δεν αποφεύγει όμως να αποδώσει συλλογικές ευθύνες, μέσα από το δικό του καταληκτικό συμπέρασμα. Ένα συμπέρασμα, απότοκο σκληρής, αλλά αντικειμενικής κριτικής, με έντονα στοιχεία αυτοκριτικής προσέγγισης. Ένα συμπέρασμα που πρέπει να διαβαστεί σε άμεση σχέση και με τις σημερινές πραγματικότητες στην πατρίδα μας:

«Ο, τι μας κληροδότησαν οι αιώνες κατασπαταλήθηκε μέσα σε λίγα χρόνια. Δεν έλειψαν οι ηρωισμοί και οι αυτοθυσίες, όμως συνοδεύτηκαν και από ορυμαγδό αμετροέπειας και απουσίας λογικής. Τι έφταιξε και δεν παίρναμε τα μηνύματα της προαναγγελθείσας καταστροφής; Η διαπίστωση είναι τραγική για τη γενιά που έζησε τα γεγονότα και που κάποτε θα κριθεί ως σύνολο.....»

Αυτό το συμπέρασμα, όσο σκληρό και αν είναι, σε καμιά περίπτωση δεν οδηγεί στην απαισιοδοξία, στην μοιρολατρία και στην απάθεια. Σίγουρα δεν έχει οδηγήσει τον Τάκη Χατζηδημητρίου σε αυτές τις καταστάσεις. Αντίθετα, αυτό που ακόμα τον χαρακτηρίζει σήμερα, είναι αυτό που έλεγε σε μια πρόσφατη συνέντευξη σε σχέση με τη διάσωση του μοναστηριού του Αγίου Παντελεήμονα στη Μύρτου, αλλά ισχύει και γενικότερα:

« Η μάχη μεταξύ καταστροφής και σωτηρίας, είναι ασταμάτητη. Εμείς θα συνεχίσουμε την προσπάθειά μας όσες δυσκολίες και αν στο μεταξύ προκύπτουν, όσες οπισθοδρομήσεις και αν εμφανίζονται στην πορεία μας....»

Κυρίες και κύριοι,

Θεωρώ τον εαυτό μου τυχερό γιατί είχα την ευκαιρία να γνωρίσω από κοντά τον Τάκη, και να εκτιμήσω την πολιτική του σκέψη, την παρηρησία και το ήθος του.

Σας ευχαριστώ.